

# BEJLEREN

*En jysk røverhistorie*

En farvefilm af Knud Leif Thomsen frit efter St. St. Blichers novelle "De Tre Helligaftener"

Henning Palner  
Inge Margrete Svendsen  
Troels Møller  
Frans Andersson  
Astrid Villaume  
Susse Wold

Karl Stegger  
Grethe Thordahl  
Otto Brandenburg  
Claus Nissen  
Ole Ernst  
Ingolf David

Manuskript: Knud Leif Thomsen  
Cheffotograf: Dirk Briel

Produceret af Rialto Film/Preben Philipsen  
og KOSMORAMA K/S.

en Constantin Film

## BEJLEREN • EN JYSK RØVERHISTORIE

Blicher har selv givet »De tre Helligaftener« undertitlen »En jysk røverhistorie«, men den er først og fremmest, som flertallet af hans fortællinger, en historie om »to, der elsker hinanden« — om en kærlighed, der består sin prøve gennem alle vanskeligheder og fristelser. Altså også en ægte jysk kærlighedshistorie, så sandt som jyden er mere bestandig i sine følelser end danskere ellers i almindelighed. En af de vanskeligheder, de to unge — Sejr og Ma-lbs — stilles overfor er imidlertid netop røverne, som kan siges at repræsentere selve det ondes princip. Den anden vanskelighed kommer fra modsat hold, ovenfra så at sige, nemlig fra Herremanden, som ikke vil give Sejr den fæstegård, som er betingelsen for, at de elskende kan få hinanden. Herremanden er ikke »ond«, men streng: han stiller som betingelse for sit samtykke til fæste og ægteskab, at Sejr på en eller anden måde kommer »disse her røvere« til livs. Mønsteret er det fra folkeeventyret kendte: helten kan først få sin prinsesse, når han har løst den eller den livsfarlige opgave. Dragen skal dræbes, før lykken er fortjent.

Således befinder vor helt, stærke Sejr, sig som en lus mellem to negle. Og spændingen mellem de to poler, han og hans kærlighed er hængt op imellem, danner den dramatiske — eller om man vil: idéologiske — baggrund for handlingen. For at aktualisere denne baggrund en smule henlægger vi handlingen til tiden omkring 1780'erne — lige før de store landboreformer. Bondens frigørelse lå som et løfte, en lysning i horisonten, men bønderne selv var de sidste, som forstod dette. Herremanden forstår det, og én til: røveren. Den lovløses hjertelige had til »den herskende klasse« får ny næring, når denne klasses privilegier drages i tvivl, også af andre end den lovløse selv. Dette sociale konfliktstof er ikke historiens — eller filmens — hovedtema, men løber som en mørk understrøm, en dunkende puls af farlighed, under overfladen.

Overfladen er et midtjysk landsbysamfund, med herregården som det samlende midtpunkt, og omgivet af den endeløse og vildsomme hede — røvernes og de mørke magters tilholdssted. Det lyse, men så spinkle og skrøbelige liv, omgivet af den stadige trussel om død og ødelæggelse. Sådan er formlen for Blichers poetiske univers, og når det virker så stærkt på os, er det nok, fordi det ligner vores eget, ganske uanset hvem vi er, eller hvor vi bor. Men modsat f.ex. »Hosekræmmeren«, lader »De tre Helligaftener« os dog beholde troen på, at det gode kan vinde sejr — deraf navnet på historiens helt. Og måske også på historien selv.

Knud Leif Thomsen







